

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonci-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmentelen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASÁRNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonci-utca 24. sz. Rábely Miklós könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetésny-, nyiltér- és felszámolások.

Hirdetési díj:

Egy négyszeres sor terjedele . . . . . 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után . . . . . 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor . . . . . 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonci-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

A holnapi nap.

Gömörmegye története holnap egy fényes lappal lesz gazdagabb. — S e lap annál becsesebb leendő reánk nézve, mert nem a hízogók csuszomász csoportja, — mely a hatalmasokat rendesen körülveszi, — tárja fel azt, hanem a tisztelők serege, mely a közhasznu munkában eltöltött fél-százados pálya tántoríthatlan megfutójának nyújtja a hála és elismerés koszorúját.

És ennek méltán örülhet megyénk kicsinye és nagyja. Amazok azért, hogy törekedjenek a példa után, ezek pedig azért, mert bizalmukat a multban nem érdemtelenre pazarolták. S hogy ez öröm általános, bizonyítja azon óriási részvét, melylyel a mozgalom megindítása óta lépten-nyomon találkoztunk.

Nem az a sürgés-forgás volt ez, mit a történelem bizonyosága szerint a zsarnokok számára szoktak rendezni, hol az éljenző tömeg parancsszóra áll elő, s míg a szív belől sajog, a kebel szorong a szenvedésektől és aggodalmaktól, az arcz mosolyog, mert így rendeli a felsőbbség: hanem a szerető gyermekek játszi kedvvel folytatott készülődése, kik a szelid, jó és gondos atyát meglepni törekuszenek.

S ez adja meg a holnapi ünnepélynek azon varázsát, melyet kevesen érhetnek meg, de a melyet sok koronás fő méltán megirigyelhet.

Mert ha legnagyobb érdem az, ha valaki kicsinek születvén nagygyá leendő: mit szólunk arról, ki a vagyon s kényelem puha vánkosát elhagyva, a köztársaság sorába állt, hogy önjerejéből nyerje meg azt, mi után mások hasztalanul esengenek s a mi drágább az aranyból és ezüstből, — a közbizalmat s a közszeretetet? Mit mondjunk arról, ki lépésről lépésre, fokról-fokra emelkedve, soha egy percig sem tántorodott meg? A kit sem szenvedések nem törtek meg, sem a szerencse el nem ragadt?

T Á R C Z A.

(1817.) Szeptember 28.

Szent érzelmekkel telik el szívünk ha e napra gondolunk. Látjuk magunk előtt a kicsike bölcsőt, aligha sejtette még akkor valaki, hogy az a haza egyik legnagyobb költőjét ringatja. Látjuk a szegény fiút, de szorgalmas tanulót, az utcái lámpák fényénél olvasgatni. Látjuk a jeles pataki deákat, a sápadt ifjút a „Rökus“ kórházban. Látjuk a hívei által oly igen szeretett lelképástort, a hű férjet, a szerető édes apát.

Halljuk ama bátorító szót, melyet a 48 után bekövetkezett szomorú időkben elnémult ifjú költőkhöz intéz: „Fiaink csak énekeljétek.“

Fáj hallanunk:

„Neked két hazát adot végzeted,
Nekünk csak egy volt, az is elveszett!“

Fáj a nagy költőt a börtön sötét falai közé kisérni, csak azért, mert fájt szíve sirni kényszerítette.
Oh, de legjobban fájt:

„Csak egy, mit bús lelkem kinnal visel:
Elhagyni őt, ah még őt is el!“

Igy szólal meg kór-ágyán, a feleségét forrón szerető költő. S az életről lemondva így folytatja:

„Haraszt, kór ki nem zöldül . . .
Szomju föld a tört cserépből,
Uj erőt nem önt belé . . .
Mit keresnél . . . mért mulatnál
Oh én lelkem e romoknál?
— Fölfelé . . . csak fölfelé!“

Még halálos ágyán sem feleli, hogy ő apa. Bár

„Bús a kép, mit rá is illeszt,
A borongó képzelem.“

Biztatja fiát:

„Várj . . . nem soká kettőn leszünk ott,
Sirod választom nyughelyül.“

Ily munkásnak, ily férfinak ünnepl holnap hivataloskodása ötven éves örömnepét Gömörmegye, s ezért leendő holnap egy fényes lappal gazdagabb ennek története. S adja Isten, hogy e fényes, a szeretet-, tisztelet- és elismerés által megkoszoruzandó férfi még sokáig vezesse megyénk közügyeit azon szeretetteljes gondoskodással, melylyel eddig tevő, hogy élő példa legyen azok előtt, kik nyomdokain haladva megyénket a hasontestületek példányképeül továbbra is megtartani hivatvák!

—r—

A magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége.

Miskolcz, szeptember hó.

A magyar gazdák immár a külföldi konkurrenzia hiru erőfeszítésein felbátorodva, a biztosítási üzlet formáinak alakítására is mernek gondolni.

Kezdik pedig a reformot a jégbiztosításon. A magyar társaság és a magyar gazdák jégbiztosítási szövetsége alakítanak, hogy olesóvá tegyék ezt a biztosítási ágat. Belátják, hogy a jégbiztosítás olesó, de mégis szolid csak úgy lehet, ha az a szövetségi elv alapján lesz berendezve.

Nagy az egyéb biztosító társaságok haragja a szövetségre, de különösen a magyar társaságra, mely azt megalkotta. Hogyne, mikor egy társaság, mely maradhatna konkordatumban velük s a haruspékek közé tartozhatnék, kik a magyar gazdák felett nevetnek, kiválik közülök, — mint ők mondják, árulója lesz a „résztvevőnek“ s a magyar gazdák pártjára áll.

Érthető e harag, de a dolog úgy áll, hogy a magyar gazda szempontjából nagyon üdvös e szövetség és melegen ohajtandó minél nagyobb sikere.

Mert mi a célja a gazdák jégbiztosítási szövetségének?

Semmi egyéb, mint az, hogy csupán annyi díjat fizessünk be, mennyiből valamennyiünk esetleges jégkára fedezze van, és egy krajczárral se többet. Miatán azouban tavasszal, mikor bevállásainkat benyújtjuk, még nem tudható, mennyi kár lesz a nyáron át, egy 20%-al mérsékelt tarifa szerint számíttatnak ki díjaink. A mennyiben azután a jégvad végén kitünik, hogy befizetett díjainknak például háromnegyed része elegendő volt már a károk kifizetésére, díjaink egy negyed részét nyereségekben visszajárjuk.

Azzal ijesztgetik most már a magyar gazdát az egyéb társaságok körlevelei és újságcikkei, hogy igen ám, de ha több lesz a kár annál, a mit befizettünk, akkor újból kell díjat fizetnünk s így egy évben kétszeres díjjal leszünk terhelve.

Oh, de akkor ismét megszólal szívemben a szerető férj:

„De ah, akkor szegény anyáskád
Hogy marad itt fenn egyedül?“

Ezek utolsó szavai a nagy költőnek, mert ezek után már nem a költő, hanem az élőhalott beszél.

1868. július 30-án hangzott el a jégbiztosítási társaság:

„Atyám! kezdebe téstem lelketem.“

Ezen szavak után az élet megszünt, a lant elhallgatott, a hű férj ajkai elnémultak, az apai szeretet lángja kialudt, a forró szeretettől dobogó szív nyugalomra tért, a megsebzett hitvesi szív mély fájdalommal mutatott a nemzet szívére, melybe a részvét örök betűkkel véste be a haza felejthetetlen gyermekének emlékét.

Ezen szavak után jajdult fel a nemzet, mert érezte, hogy benne a haza egyik legnagyobb költőjét veszítette el. Ezen szavak már a temetőkerthez vezetnek hol:

„Várva nagy értelmét
Bús tele titkainak.“

Kihez oly annyira vágyott, szerető gyermekével együtt szendereg a néma sirbantok alatt; a néma sirbantok alatt, honnan kérdő szavainkra csak a fájdalom felel, szív sebeinkre enyhítő balszam csak a halás emlékezet.

Hol:

Összel a szellőnek
Ha gyöngéd szárnyain egy-egy hulló levél
Más hazába siet, — sirva beszéli el,
Hogy a költő nem él.
Közbe, hogy mit tizen
Drága szülőföldje — elmondja a szellő.
A nép nagy dalnokát meg is siratja tán
Egy-egy borus felhő.

Oh, de sirassuk meg őt mindnyájan, hiszen van-e valaki a ki szeretni tud, hogy szíve mély fájdalommal ne karolná át ama drága sirbantot, melyet a szeretet koszorúja vesz körül, mely Tompa Mihálynak, hazánk nagy költőjének porait rejti magában.

Nincs, oh nincs.

Ezt csak olyan ember hiheti el, ki nem olvasta el a jégbiztosítási szövetség alapszabályait.
Ez alapszabályok világosan kimondják, hogy a szövetségi tagok veszteséges évben sem kötelezhetők utánfizetésre.

Igaz, hogy minden gazda, midőn a szövetségbe belép, készletkezelést vállal egy évi leszállított díja erejéig, de ezen összegek csakis azon egy esetben hajthatók be és csakis egyetlen-egyszer a 12 év alatt, ha a károk 75%-kal mulják felül a díjbevétel s még így is csak, miután már a tartaléktőkét fölemésztették.

Nos van-e aki elhiszi, hogy a jégbiztosítási üzlet 75% veszteséggel járna? Van-e aki elhiszi, hogy ez üzletáért, ha ilyen veszteséges volna, annyira törnék magukat a többi társaságok? Van-e a ki elhiszi, hogy a jégbiztosítást, ha 75% veszteséggel járna, a jó bankár urak nem szívesen engednék át a magyar gazdáknak?

Nem, — ne akarjanak velünk e jó urak se körleveleik, se a lapok útján abszurdumot elhíttetni. Ha a jégbiztosítás oly nagyon káros üzlet volna, már rég megbuktatott volna minden társaságot.

Előttünk vannak az „Első magyar“ összes hitelesített mérlegei, melyekből az a tény derül ki, hogy igenis némely évben a jégbiztosításon veszített néhány százalékot, de 75%-ot még csak megközelítőleg sem, soha.

A legtöbb évben azonban annyit nyert ez üzletágban, hogy a néhány veszteséges évről nagyon is bőven lón kárpótolva. És a mérleg kétségbevonhatatlanul mutatja, miszerint az első magyar fennállása óta minden 12 üzletév együtt a jégbiztosításon is fényes nyereséggel járt. Csak például álljon itt a legújabb mérlegek néhány számadata:

A jégbiztosítási üzlet nyeresége:	
1871—1882-ig 12 év alatt	823.300 frt 79 krt
1872—1883-ig „ „ „	881.858 „ 52 „
1873—1884-ig „ „ „	2.021.430 „ 41 „
1874—1885-ig „ „ „	1.726.510 „ 22 „

tett ki. A mely üzleten 12 év alatt minden bizonytalansággal lehet nyerni, az nem rossz üzlet.

De másról beszél Bodó asszony, mikor a bor árát kéri. A társaságok cikkei folytonosan azt foszegetik, hogy a magyar társaságnak egyszer egy hat éves ciklusban vagy 20%-nyi vesztesége volt. De hát ki is akar 6 éves szövetséget? Hisz ép ezért kell 12 évre szövetségünkre, hogy néhány jeges esztendő ne rontsa meg zárszámlánkat. Persze, azt a támadó urak bölcsen elhallgatják, hogy bármikor alakult volna eddig az első magyar feleiből jégbiztosítási szövetség, a 12-ik év végén mindig tekintélyes összeg jutott volna vissza, nyereség címén a gazdák zsebébe.

S nem annyira jóhiszeműleg, mint szembeötölő önkényességgel mulasztják el azt is megmondani, hogy épen az a 12 éves ciklus, az utolsó, az 1874—1885-ig terjedő, melyből ők öt veszteséges és egy nyereséges év kiragadása által famózus elrémítő kimutatásokat csináltak, a maga egységében, dacára a veszteséges évek nagy számának, nem

Mindenki lelke nagy bánatával borul e napon drága sirhalmára, minden férj szeretné eltanulni a sirjánál enyelgő csendes esti szellőtől, a hitvesi hűséget, minden apa a szülői szeretetet, mindeu igaz hazafi:

„Szívet cseréljen az, a ki hazát cserél.“

Oda vonz most bennünket is egy titkos érzélem, a sirok csendes hazájába, oda, hogy az igazi részvét könyeit hullassuk ama nagy férfiu sirjára kit 69 év óta nevez az édes magyar haza szerető gyermekének. Oda, hogy e napon plántálhassuk ki szívünkben sirjára a kegyelet és hála virágait.

Oda, hogy a porladozó nemes szívűből felfakadjon virágot, a „szeretet“ virágát, e napon öntözhessük meg a megemlékezés forró könnyűivel.

Ne feledjünk azért, oh ne feledjünk őt, legyen szent a mi szívünkben a nagy költő emlékezte! Réthy Andor.

Csevegés a korról.

Irni vagy csevegni olyan tárgyról, a mihez az ember ért — nem nehéz dolog; de oly tárgyról értekezni, a mihez nem értünk, már bajosabb, sőt vakmerőség. — Nehogy azonban nagy vállalkozó szellemnek tartassam, előre kijelentem, hogy nem a vakmerőség vitt arra, hogy én is olyanról csevegjek, a mihez nem értek, hanem egy vitakozás, melynek nemrég tanuja valék. — Egy társaságban ugyanis a jelen kor került szóba, egyik azt állította, hogy korunk a civilizatio kora, a másik pedig erővel a corruptio és bün korának nevezte. — En, mint harmadik személy, véleményem felől megkérdezettvén, azt nyilvánítottam, hogy korunk a civilizatio és corruptio együttes korának joggal nevezhető. — Allításom indoklására hivatván fel, hogy azt nagyobb bírálat alá vessem, nyilvánosságra hozom s a t. müértő közönség bonczkése alá bocsátom.

Tagadhatatlan, hogy korunk a műveltség és társadalmi haladás terén oly tökélyre emelkedett, hogy ugyszólván, semmi kívánni valót nem hagy hátra. — Városok, sőt fal-

kevesebb, mint 1,726.510 frt 22 krnyi, tehát majdnem két millió forintra rugó tiszta nyereséget mutat

Es ha várható is ezentul, a mi eddig sohasem történt. hogy a vizek majdnem fölfelé folynak, a nap nyugaton kel és keleten nyugszik le, a szövetségi jégbiztosítás pedig veszteséges üzlet leend, nos hát mi lesz akkor az a nagy veszteség, melyet a magyar társaság a támadók szerint a biztosító gazdákra tol át?

Az a mumus, az egy évi díj, mely 20%-ával már is olcsóbb, mint eddig volt. Igen, egy évi leszállított díj, — egyetlen egyszer 12 éven át — ez az a rémitő veszteség, mely bennünket a majdnem lehetetlen legrosszabb esetben fenyeget.

Csináljunk csak egy kis kalkulust!

A ki közülünk eddig évenként 100 frt jégdíjat fizetett, fizet ezentul a szövetségben 20%-al kevesebbet — az az 80 frtot. Tizenkét év alatt fizetett eddig 12-szer 100 az az 1200 frtot; a szövetségben, még ha be áll is a képzelhetetlen legrosszabb eset tizenkét év alatt csak 13-szor fizet 80, az az 1040 frtot, vagyis mindenesetre 160 frtal, másfél évi díjjal kevesebbet, mint eddig.

Nem rosszkaratú ámitás tehát itt a veszteség reánk takmálásról beszélni? De nem vakmerőség-e föltételezni rólnak azt, hogy mi nem tudjuk, miszerint 80×13 is jóval kevesebb, mint 100×12?

Midőn nekünk mód nyújtatik a legnagyobb veszteség esetén is másfél évi díj megtakarítására, nemileg kedvező körülmények esetén pedig a képzelhető legolcsóbb és legmegnyugtatóbb — mert hisz magunk által kontrolált — jégbiztosításra, akkor mi a javunkra működő magyar társaságot a konkuráló társaságok kedvéért visszautasítsuk?

Nem, mi egyszerű magyar gazdák, a magunk paraszt eszével is átlátnak a szitán. Tudjuk, miért van a nagy lármá az felső magyar és a szövetség ellen. Őöket, a szövetségi eszmével a magyar társaság meglepte, megelőzte és a jégbiztosítás hasznos mezejéről leverte.

Ez az önök baja, nem egyéb. A szövetség azonban nekünk magyar gazdáknak, jó és hasznos. Épp ezért jó és sokat piszkálják a társaságot azért is, mert egyetlen magyar társaság lévén, a magyar közönség különös rokonszenvére is igényt tart. Nos? tán nincs ehez joga?

Valljuk meg őszintén, hogy igenis van.

hasznos az a magyar társaságnak is; mert mi, látva e társaság érdekeink iránti helyes érzékét, ügyességét és korrektességét, ezentul a többi biztosítási ágban is mindinkább és inkább csak e társasághoz fogunk fordulni.

Mert bár az üzleti térer még sok minden egyéb kellék szükséges, de előttünk magyar gazdák előtt, akár gunyolnak érte bennünket akár nem, bizonyára a magyarság is valami.

Meiczner Gyula,

mint a borsodi gazdasági-egylet elnöke.

Körjegyzők gyűlése.

Jegyzőkönyv.

Felvetett Pelsőczön, 1886. évi július hó 5-én a Gömör-Kishont megyei községi és körjegyzők együletének évi reudes közgyűléséről:

(Vége.)

2. Előki jelentés szerint a községjegyzői nyugdíj-intézet vagyoni állása:	
pénzintézetű könyvekben	9804 frt 76 kr.
követelésekben	6681 frt 92 kr.
Összes	16486 frt 68 kr.
levonva a kiadást	512 frt 81 kr.
maradt a vagyon állása 1885. decz. 31-én	15973 frt 87 kr.

A hátralékok nagymérvű felszaporodása folytán határozatik, kéressék meg alispán ur ő nagysága a legközelebb tartandó nyugdíjintézetű közgyűlésben, hogy a hátralékok legszigorúbb haladéktalan behajtását elrendelni méltóztatnék, indokolván ebből kérelmünket azzal, hogy oly jegyzőknél, kik hivatalaikról felfüggesztettek, vagyon-talanul elhalnak vagy állásaikról leköszönnek, a nyugdíj-intézet nagy kárára és illetmények elvesznek. — Változtatlanul elfogadjatik, s egy-egy példányban a járási köröknek jelenlegi körelmök útján azon utasítással kiadatni határozatik, hogy ezen szabályrendelet értelmében azonnal alakuljanak meg, s erről az elnökségnek egy hónap alatt jelentést tegyenek.

vak versenyeznek egymással, hogy kebelökben a tudományt és műveltséget, a meenyire lehet, fejlesszék. Nem tudnánk talán falut megnevezni, mely áldozatok árán ne építette iskolákat, hogy fiait legalább a legszükségesebbekre taníttassa. — Kevés város van hazánkban, mely a számos iskola mellett nem alapítana tudományos és hasznos intézeteket, ne rendezne be könyvtárt, hogy lakosai a hasznost a széppel, a tudományost a mulatsággal összevetve haladjanak a civilizáció terén. — Nézzük hazánk iparos osztályát, mely fillért fillérre halmozva, a legnagyobb áldozattól sem riad vissza, hogy alakítson oly kört, mely őket egy egészéssé egyesítse. — Önképző-kört szervezett könyvtárral be rendezve, mely pótom áruin mindenkinek jégot nyújt a haladásra. — Az iparos, ki egész hosszú napon át a nehéz testi munkába elfáradva, a szerszámot este kezéből leteszi, s kinek legnagyobb szüksége volna a nyugalomra, hogy másnap munkáját újult erővel folytathassa, nem használja fel a nyugalom óráját saját kényelmére, hanem megy társaságba, hogy ott eszméssere és vitatkozások által elméjét és itélőtehetségét megerősítse, a kor kívánalmainak megfelelően biztosan járhasson az életben, a mit egymás közötti vitatkozásból meg nem tanulhatnak, segítségül veszik a könyvtárat, s abból merítik a civilizációhoz szükséges kellékeket, de hátra maradni nem akarnak; — feláldozzák kényelmüket a szellemi munkának.

Nem akarom felsorolni azon számos áldást hozó intézetet, mely hazánkban rövid idő óta alapítottak, minek előhozni a süket-némák, a vakok és hülyék intézetét, melynek mindnek célja, a sors mostoha gyermekeinek az anya által megtagadott értelmet s érzékét kifejleszteni, illetve kipótolni, minek megemlítenem a számtalan tudományos társulást, minek volna felhoznom a művészet jelenlegi állását, hisz akkor az így is hatalmas fecsegésem egészen alátámasztó válnék; ezekből mindenki meggyőződhetik, hogy korunk a tudomány, a civilizáció kora.

De tekintsük korunkat más oldalról. — Nem lehet elvitatni, hogy a jelen korban a főszerepet első sorban az

4. Prékopa Károly egyleti pénztárnok az 1885/6. évi egyleti számadást előterjeszti, mult évi maradv.	252 frt 15 kr.
1885/6. évi bevétel	148 frt 50 kr.
Összes	400 frt 65 kr.
1885/6. évi kiadás	105 frt 58 kr.
Maradvány	295 frt 07 kr.
és pedig	
egyleti tagdíj hátralékban	251 frt 35 kr.
készpénzben	43 frt 72 kr.
összeg mint fent	295 frt 07 kr.
eunek ellenében az egylet tartozása	247 frt 73 kr.
rendes körülmények közt maradvány lenne	47 frt 34 kr.

E számadás helyesnek találván, pénztárnoknak a felmentvény szokott fenntartással megadotni határozatik.

5. Az országos- és megyei tagsági díj-hátralékok behajtása ügyében

határozatik, hogy az előirányzott tagsági díjak jövőben mindig a közgyűlés napján, tehát az egyleti év elején lesznek befizetendők, feljogosítván egyleti pénztárnok, hogy ellenesetben azokat postai megbízás útján is beszedhesse, az eddigi hátralékok pedig haladéktalanul postai megbízás útján hajtandók be. Ha ezen intézkedésnek sem lenne meg a kellő sikere, elnök megbizatik, hogy a hátraléki kimutatás kapcsán kérelmet intézzen nagyságos alispán urhoz, kegyeskednék a hátralékok szigorú behajtásával a tekintetes főszolgabíró urakat megbízni. Ebből kifolyólag.

6. Olvasatván a hátralékosok névsora, Cseh Istvánt terhelő 2 frt 50 kr., Barna Sándort terhelő 15 frt 95 kr. és Repeczy Ferenczet terhelő 1 frt 20 kr. összes 19 frt 65 kr. mint behajthatlan, törölni határozatik.

7. 1886/7. költségeloirányzat előterjesztésén, e szerint:	
Mult évi számadási maradvány	47 frt 34 kr.
ebből a 6. pont szerint törölve	19 frt 65 kr.
mult évi maradvány tehát	27 frt 69 kr.
bevétele tagdíjakból	148 frt 50 kr.
összes	176 frt 19 kr.
előirányzott kiadások	130 frt 50 kr.
maradvány lesz	45 frt 69 kr.

A költségeloirányzat részleteiben is megvizsgáltván, illykép megállapítottak, s alkalmazkodásul egyleti elnök s pénztárnoknak 1-1 példányban kiadatni határozatik.

8. Fridrik Vilmos és Pazar Gusztáv az 1885. évi országos közgyűlésre kiküldve volt képviselők jelentése örvendetes tudomásul vétetett.

9. A folyó évi országos központi jegyző egyleti közgyűlésen leendő képviseltesés.

Ez évben kivételosen mellőztetui határozatik, mivel a pénztári készlet — még ha az összes hátralékok is befolyának — nem lenne elégséges a kiküldöttek költségeinek fedezésére.

10. Tolnamegya indítványa a dologkerülők számára megyeüként építendő dologházak létesítése iránt.

Mint egyleti hatáskörünket túlhaladó s hozzánk nem tartozó ügy, nem pártoltatik s elfogadásra nem ajánlatik.

11. Somogy megye indítványa a marha- és lövelekek átiratási díjának felemelése ügyében.

Indokainál fogva nem pártoltatik s elfogadásra nem ajánlatik.

12. Gömör megye indítványa az országos központi egylet közgyűlése elé beadott indítványoknak a megyei egyletekhez véleményezés végett kiadása tárgyában.

Ebbeli indítványunkhoz ez alkalommal is ragaszkodunk.

13. Gömör megye indítványa a nyomtatvány-minták csoportosítása s tökéletesítése érdemében.

Elfogadásra ajánlatik s határozatik, hogy bármit határozon is e részben az országos központi egylet közgyűlése saját megyei egyletünk a bemutatott s bizottságilag megvizsgált nyomtatvány-mintákat czélszerűeknek és szükségesnek találja, s egyleti tagoknak Várnai L. s zedi nyomdatulajdonost, mint ahol ezen nyomtatványok kaphatók, melegen ajánlja.

14. Egyleti elnök bemutatja Kovács Ferenc és Prékopa Károly gyűjtőiveit, melyek szerint néhai Beliczky József árvi részére előbbi 5 frt 50 utóbbi 9 frt 50 kr. és így összesen 15 frtot gyűjtöttek, mely összeg az özvegynek elküldetett.

Tudomásul vétetik.

15. Marton Bertalan egyleti alelnök indítványa szak-

egoismus viszi, nem szent senki előtt az „enyém, tied, övé“ fogalma, e tekintetben is „haladás“ a jelszó, haladni igyekszik minden ember a más megrontásával, anyagi érdek vezérel mindenkit, alávet mindent saját érdekének, kész felebarátját a szerencsétlenség, a nyomor végső pontjáig űzni, hogy saját érdekeinek hódoljon, nincs meg az összetartás, a felebaráti szeretet, csak addig áll fenn ket ember közt a jó viszony, míg érdekeik össze nem találkoznak, akkor azután addig küzd, míg egyiknek el kell buknia. Ha érdeke úgy kívánja, kész a bűn ösvényére lépni, erőszakkal is elragadja azt, a mihez könnyedén nem juthat.

Nem tudunk a történelemből példát felhozni, hogy valamely korban a bűn úgy el lett volna terjedve, mint most. — Olvassuk a hírlapokat, tekintsük meg a bűnügyi statisztikát, rablás, lopás, sikkasztás, csalás, gyilkosság napirenden. — Az érdekhajászó nem riad vissza még a gyilkosságtól sem, még embertársa életén keresztül menve is igyekszik célját elérni. — Bárhogy igyekszünk megmagyarázni, bármiben keressük is ennek okát, fel nem találhatjuk másban, mint a civilizációban, a haladásban. Haladás a jelszó, s haladni igyekszik mindenki, ki az erény ösvényén nem haladhat, halad a bűnnel, de haladnia kell. — Másik indító oka, ugyszólván szülője a bűnnek a civilizáció. A büntető igazságszolgáltatás terén, hol a szigorú fenyték alkalmazásának leginkább helye volna, behozták a kíméletes bánásmódot. — Ezelőtt, míg az volt a törvény, hogy életet életért, s nem nézték azt, hogy mily körülmények közt és mily módon ölte meg valaki embertársát, ha csak az önvédelem korlátain belül nem tette, tettedét életével lakolt, akkor, kinek élete bármily kevéssé is kedves volt, visszariadt ily bűn elkövetésétől, holott most, midőn minden gyilkosságra más elnevezést talál a törvény, midőn figyelembe kell venni, hogy mikor, mi módon, mily körülmények közt, miért s mivel követte el a gyilkosságot valaki, s így természetesen mindig lehet valami kibuvót találni, a mely a gyilkos mellett enyhítő körülményül szolgál, büntetése pár évi börtön vagy fegyház, azt pedig szívesen kiállja csak

szertü értekezések felolvasása, s azoknak a helyi lapokban közzététele érdemében.

Habár e részben a m. é. 19. sz. határozat már intézkedett, ez alkalommal is buzdítottak a kartársak, hogy szakmunkák szerkesztése s azoknak felolvasása által gyűléseinket annál hasznosabbakká tenni igyekezzenek, helyesléssel fogadtatván az indítvány azon része is, hogy ilyen szakmunkák s értekezések a helyi lapok útján nyilvánosságra hozassanak.

16. Fridrik Vilmos elnök indítványozza, kérelmeztesék a tek. megyei hatósággnál, hogy a megyei gyógyalap és katoná beszállásai pótdönemek egyszerre leendő kivetését és beszedését úgy rendelje el, hogy azok egyszeres munkával egy lajstromban kivethetők és beszedhetők legyenek.

Helyesléssel fogadtatott, s a kérvény beterjesztésével az elnökség megbizatot.

17. Fridrik Vilmos elnök indítványozza, kérelmeztesék a tekintetes megyei hatósággnál, hogy a megyebeli községeknek egymástól távolságát előtűntető táblás kimutatás készíttessék el, s azzal a községek elláttassanak.

Helyesléssel fogadtatott, s a kérvény bet: rjesztésével az elnökség megbizatot.

18. Felföldi Ottomár jelenti kilépését az egyletből.

Ezen felmerült esetből kifolyólag, tekintettel arra, hogy a megyei s országos egyletek az összes jegyzői testület érdekében közreműködnek s áldozatokat hoznak, és így egy jegyző sem kívánhatja azt, hogy kartársai az ő szellemi és anyagi hozzájárulása nélkül érette is áldozatokat hozzanak, az alapszabályok e részbeni szakasza ezennel következőleg módosítatik: „Minden e megyében alkalmazott községi- vagy körjegyző az egyletnek kötelezőleg tagja.“ — Az alapszabályok ily értelmű módosításával s megerősítés végett leendő felterjesztésével az elnökség megbizatik.

19. Pazar Gusztáv indítványa a jegyzők évkönyvének a helység névtárral legalább egy évben leendő kiegészítése tárgyában

Bemutatott minta szerinti javaslat hízagot pótló, igen szükséges műnek bizonyulván be, ezen indítványt magunkévé téve, az mint ilyen, az országos központi egylet közgyűléséhez felterjesztetni határozatik.

20. Pazar Gusztáv indítványozza, intéztessék kérvény a tekintetes megyei hatóságghoz, hogy a községeket, s községi- és körjegyzőket közvetlenül érintő megyei- s községi szabályrendeleteket egybegyűjthetni, revisió alá vétetni, s a legújabb törvények szellemében módosítani méltóztatnék.

Helyesléssel fogadtatván, elnökség megbizatik a kérvény beterjesztésével, támogatva azt azzal, hogy tudomásunk szerint igen sok községnek szabályrendeletei nincsenek is, és hogy új törvények életbeléptével a munkakör s köteleességek is változnak a községi közigazgatás terén.

21. Pazar Gusztáv indítványozza, intéztessék felterjesztés — lehetőleg az összes hazai megyebizottságok közvetítése mellett — a nm. miniszteriumhoz, hogy mivel a községi- és körjegyzőknek, — különösen szegényebb vidékeken, hol a jegyző több községben egymaga működik — phisicai erőn felüli hivatalos elfoglaltságuk mellett nincs elegendő idejük arra, hogy a tetemesen megnöveztett földadó kataszteri nyilvántartást az 1885. évi XXII. t. cz. nyomán kiadott 45,055/885. számú miniszteri utasítás szerint kellő pontossággal vezethessék, kegyeskednék a nm. miniszterium intézkedni, hogy ezen országos érdekű s következményeiben messze kiható hivatalos ág pontos kezelése czélszerűbb módon biztosíttassék.

Kétséget kizáró tény lévén az, hogy a földadó-kataszteri nyilvántartás előirt utasítás szerint igen nagy pontosságot és sok munkát igényel, tartani lehet tehát attól, hogy a nagy kiadásokkal rendezett kataszteri művelet a körjegyzők különbeni hivatalos tulterhelhetése mellett néhány év multán ismét bonyolulttá válik, és így az indítványt magunkévé téve, az országos központi egylet közgyűléséhez felterjesztetni határozatik azon kérelemmel, hogy azt a sürgősek közé felvenni, s érdemlegesen elintézni sziveskedjék.

22. Pazar Gusztáv indítványa az állami adókönyvecsek rovatainak czélszerűbb beosztása s szaporítás érdemében.

Az illető szakminiszteriumhoz leendő kérvényezés végett az országos központi egylethez felterjesztetni határozatik.

Az illető szakminiszteriumhoz leendő kérvényezés végett az országos központi egylethez felterjesztetni határozatik.

Az illető szakminiszteriumhoz leendő kérvényezés végett az országos központi egylethez felterjesztetni határozatik.

Az illető szakminiszteriumhoz leendő kérvényezés végett az országos központi egylethez felterjesztetni határozatik.

azért lá, mert boszuszomját kielégíthette, mert a ki ily bűntényt elkövet, annál a lelkiismeret nem jön kérdésbe; ez a tulenyhe igazságszolgáltatás okozza azt, hogy a gyilkosság a mai korban napirenden van. — De térjünk át a börtönökre. A börtönhelyiségek kényelmesek, az ellátás kitűnő, a munka ugyszólván játék, egy rab olyan ellátásban részesül, a milyt egy paraszt ember otthon, hol majdnem baromi munkát végez, s alig eszik hetenként egyszer meleg ételt, soha fel nem találhat. Miként irtóznék tehát vissza a bűn elkövetésétől, midőn ez által sorsa csak javul, miért ijedne vissza a börtöntől, mely neki annyi kényelmet nyújt.

Egy tót asszony, midőn fiát a börtönben meglátogatta s látta, hogy ki van mosdatva, fésülve s meghizva, ezen szavakkal bucsuzott el tőle: „fiam csak jól viseld magad, hogy el ne kergessenek, mert ilyen gazdád még nem volt, mint most.“ — Egy cigány pedig, midőn börtönből kiszabadulása után alig egy héttel lopáson rajta kaptatván, kérdőre vonatott, tettének okául azt hozta fel, hogy ő nem tud télen mit csinálni, s azért lopott, hogy a börtönbe visszakerüljön, hol legalább télen át kényelmes lakást s jó élelmet kap.

Lehet-e tehát csodálni azt, hogy ily körülmények közt a bűn napról-napra szaporodik. — Alkalmazuk minden bűnre az annak megfelelő szigorot, vonjuk meg a börtönöktől a civilizációt, nem szükséges a szigorúságot a kegyetlenségig vinni, csak annyira, hogy a rabság ne legyen edesebb a szabadságnál, hogy legalább érezze, hogy bűnhődik, mert vétkezett, s akkor a bűnök száma nem szaporodni, hanem apadni fog, akkor szentebb lesz embertársunk vagyona és élete, nem lesz annyira a más érdekének alávetve, s akkor korunk a civilizáció kora lesz, de addig — most is állítom, — korunk a civilizáció és corruptió együttes korának joggal nevezhető.

A t. közönség elnézését kérem, ha indokainkat nem fejtettem ki várakozásuknak megfelelően, hiszen előre megmondtam, hogy olyan tárgyról eszegek, a mihez nem értek. **Bolygó.**

23. A polgárok s idegenek nyilvántartása felelőn...

Határozatlik, hogy a bemutatott minták az ezennel egyhangulag megválasztott Fridrik Vilmos elnök, Marton Bertalan alelnök és Czékus István egyleti tagokból álló bizottság által megvizsgáltassanak, s elnökség által kérévny intéztessek a tekintetes megye hatóságához, hogy a törzskönyvek egyöntetű s javasolt minták szerinti kezelését elrendelni méltóztatssék.

24. Szokolay Nándor indítvány, intéztessek kérévny a nagyméltósági miniszteriumhoz, hogy a pénzügyi közlönyök a községi s körjegyzők részére leendő díjmentes szétküldését engedélyezni s elrendelni méltóztatssék, mint kik az adóügyekkel hivatászerűen közvetlenül foglalkoznak.

Országos központi egylethez felterjesztetni határozatlik, azon kérelemmel, hogy ezen indítványt a sürgősek közé felvenni sziveskedjék.

25. Urbán Mihály körjegyzői hivatalról leköszönvén, minthogy egyleti választmányi tag volt helyébe választmányi tagnak Czékus István kuntaplocazi körjegyző lett egyhangulag megválasztva.

26. Elnök jelenti, hogy a magyar államvasutak tekintetes igazgatósága ez évben is szives volt jelen közgyűléssükre mérsékeltébb áru vasuti menetjegyeket küldeni.

Jegyzőkönyvileg köszönet szavazatuk s ennek közléssel az elnökség megbizatik.

27. Buesegh Alajos jelentése, hogy a közgyűlésen részt nem vehet.

Elmaradása alaposan igazoltatván, tudomásul vétetik.

28. Dr. Altmann Dávid putnoki nyomdatulajdonos nyomtatványraktárát ajánlja.

E részben jelen jegyzőkönyv 13. pontja alatt az intézkedés már megtétetvén, a kérévny ez idő szerint figyelembe nem vehető.

29. Pelsőz város igen tisztelt előljárósága s közönsége részéről szívélyesen fogadtatván a megjelent egyleti tagok

Szarvas János városi főbíró ur s Fridrik Vilmos főjegyző ur, valamint e város igen tisztelt közönsége fogadják meleg köszönetünket.

30. Jövő évi közgyűlés helyéül Nagy-Rőcze városa tuzetett ki.

31. Jelen közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Molnár Gusztáv és Záhonyi János egyleti tagok kérétek fel s bizattak meg.

Több tárgy napirendben nem lévén a jegyzőkönyv befejeztett.

K. m. fent. Jegyzette: Fridrik Vilmos, elnök. Pazár Gusztáv, főjegyző.

Hitelesítették: Molnár Gusztáv, Záhonyi János.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett Rimaszombatban, 1886. évi augusztus hó 11-én a Gömör-Kishontmegyei jegyző-egylet rendkívüli közgyűléséről.

Jelenlévők: számos egyleti tag. Fridrik Vilmos egyleti elnök üdvözölve a szép számmal megjelent egyleti tagokat, előadja, hogy megyénk közti tisztelet s szeretetben álló főispánja, Fáy Gusztáv ur ő méltósága 50 éves jubileumának fényes megünneplését határozta el a megye közönsége, ennél fogva időszerűnek tartotta a jelen rendkívüli közgyűlés összehívását, hogy az egyleti tagoknak alkalmuk legyen együttesen megbeszélni: kíván-e a községi jegyzői testület mint egylet ezen ünnepélyénél részt venni? s ha igen, milyen módon?

A nagyszámú jelenlévők lelkes egyakarattal határozta el a testületileg való tisztelgést az ünnepélynél, ezennel felkérte Fridrik Vilmos egyleti elnök, hogy ezen határozatunkat az ünnepélyt rendező bizottságnak bejelenteni, s annak idején főispán ur ő méltósága előtt a községi jegyzői kar hódoló mely tiszteletét a megjelenők élén tolmácsolni sziveskedjék.

Több tárgy napirendben nem lévén, a jegyzőkönyv befejeztett.

Kelt mint fent. Jegyzette: Pazár Gusztáv, egyli. főjegyző.

Felhívás a nagyérdemű közönséghez.

A pécsi országos dalünnepély alkalmával tartott karmesteri értekezlet egy, az alkalommal kifejtett igényeknek megfelelő zeneműfolyóirat létesítését határozta el, annak szerkesztésével engem bizott meg.

Ezen megbízásnak az által szándékozom megfelelni, hogy folyó 1886. évi október hó 1-től fogva átveszem az „Apollo” zeneműfolyóirat szerkesztését és kiadását.

Midőn ezen körülményt a n. é. közönségnek, különösen pedig az „Orpheus” zeneműfolyóirat volt t. előfizetőinek, barátainak és pártfogóinak becses tudomására hozni bátorodom, egyuttal nagyrebecsült pártfogásukat is kikérem, mert tudom, hogy csak az ügybuzgó, nemes és őszinte gyámolítás és buzdítás mellett leendő képes az „Apollo” ezen folyamában kitűzött feladatának megfelelni, a mely szerint rendszeresen fog közölni: eredeti zongora-, harmonium- és orgnaműveket, zongorakisérettel ellátott egy- és többszólamu classicus és humorisztikus énekeket, férfikar részére négyeseket partitúrákban és szólamokban.

A magyar zeneirodalom leghirvesebb és leghivatottabb bajnokai, nemkülönben a dalárdák t. karmestereinek legnagyobb része szives volt közreműködéséről biztosítani.

Az „Apollo” külön lapszámokkal közölni fog kar dalokat, úgy, hogy 2-3 évfolyam alatt az általa közölt férfikarok egy számot tevő gyűjteményt fognak képviselni, mert szándékom évenként 10-15 különféle irányu kar közlésével különféle czélokot szem előtt tartani, s több irányu érdekeket kielégíteni.

Intézkedtem az iránt, hogy a francia és német zeneirodalom legkiválóbb termékei magyar fordításban szintén megjelenhessenek az „Apollo” hasábjain.

A folyóirat borítékán „Enekidaktika” ezim alatt rovatot nyitok az énektanítást érdeklő szóbeli közlemények számára, melyekben az énektanítás különféle rendszereiről véleményt bárki mondhat, az énektanítás terén tett tapasztalatait másokkal közölheti, egymást oktatva és buzdítva, egymásnak dalokat, gyűjteményeket ajánlva, egymásnak és az énektanítást ügyének hasznára válhatik.

Kevésbé gyakorolt zeneszerzőknek az „Apollo” szerkesztősége szivesen szolgál utbaigazítással, összegyűjti a

megzenésítésre alkalmas költeményeket, s azokat a zeneszerzők közt kiosztja. Közölni fog eredeti régi magyar humoristicus dalokat. Gondoskodik a dalárok és zenekedvelők körében egyleti szellem és a zeneművészet iránti hajlam apólasáról, s e czélok megvalósíthatása tekintetéből az „Apollo” összes barátait és pártolóit szives közreműködésre kéri.

Az „Apollo” szerkesztősége sziveségből közben fog járni zeneművek és hangszerek, nevezetesen zongorák, harmoniumok, hegedűk stb. bevásárlásánál, s előfizetők számára a legutányosabb árakat kieszközölni.

Rovatot nyit a zeneművészetet érdeklő legfontosabb újdonsági számára, és hirdetések közlésére vállalkozik.

A szerkesztő és kiadó sem fáradságot, sem pénzadót nem fog kímélni, hogy az országos dalünnepély alkalmával vállalt köteletségének megfelelően, s az ott hangoztatott igényeket kielégítse.

A vállalt barátait és pártfogóit arra kérem, miszerint zene- és énekkedvelő ismerősöknek nevét és lakhelyét velem közölni sziveskedjék.

Próba (mutatvány) számmal díjmentesen nem szolgálhatunk, mivel e lap kiállítása tetemes költséggel jár, miért is próba (mutatvány) számot esakis 50 krnak hozzájár, (Budapest, VI. Lázár-utca 18.) postautalvány útján való beküldése után küldhetek.

Előfizetési díjak: Az „Apollo” egész évi folyamára: 6 frt, fél évre 3 frt 20 kr., negyedévre 1 frt 75 kr. egyes számlának ára 75 kr. A férfikarok partitúrája és a négy szólamú egész évre 2 frt. Minden egyes szólam külön egy évre 50 kr. — Előfizetési pénzek legezelszerűben postautalvánnyal küldhetőkezimre: Budapest, VI. Lázár-utca 18. szám alá.

Budapest, 1886. évi szeptember hó 26.

Goll János, zenetanár, az „Apollo” szerk.-kiadója.

Hirek és vegyesek.

A főispán jubileumára nagyban folynak az előkészületek. — Mozgásban van az egész város, már mindenütt soroglenek a vendégek, — nemesak a városban, hanem az egész megyében ezen tárgy foglalkoztat mindenkit. Az ünnepély programja a következő: október 3-án este 8 órakor faklyámenet indul a városházáról zeneszó mellett (a menetben városunk minden egylete vesz részt) az ünnepelt lakásához, hol a helybeli dalárda fogja énekelni Kölcsey „Hymnus”-át, azután Ujházy Lajos megyei főjegyző üdvözi az ünnepeltet, végül a dalárda éneklő Huber Károly „Nemzeti zászló”-ját. Október 4-én délelőtt 10 órakor diszközgyűlés a megyeház nagytermében, 11 órakor a küldött-ségek és társulatok tisztelgése, délután 2 órakor közebéd a „Három-Rózsa” vendéglőben, este 9 órakor fényes bál a nagy terebemben.

Fülöp Szász-Coburg-Gothai herczeg ő kir. fensége 100 forinttal a „Gömörmegyei magyar közművelődési egyesület” alapító tagjai közé lépett.

Áthelyezések. A helybeli kir. törvényszéknel nyugdíjazás folytán üresedésbe jött törvényszéki bírói állás Vozzary György rimaszécsi kir. járásbíró áthelyezésével lett betöltve. — Möhler Károly helybeli róm. kath. segédlelkész a losonezi állami főgymnasiumi reudes hittanárává neveztetett ki.

A rimaszombati dalárda a mult hó 26-án tartotta évi reudes közgyűlését mélt. Dapsy Vilmos elnök elnöklete alatt. A népes gyűlés örömmel vette tudomásul a felolvasott titkári jelentést s mindenik jelenlevő meggyőződhetett a felől, hogy e testület hivatásának kellő magaslatán áll, s tagjait ügybuzgalom hatja át egytől-egyig. — A pénztárnoki számadások teljes reudben találtak a pontos kezelésért Fülöp Bénéiamin pénztárnoknak köszönetet szavazott a közgyűlés. — Elnökké megválasztott Dapsy Vilmos, alelnökké Lengyel Andor, igazgatóvá Mészáros Bülint, pénztárnokká Fülöp Bénéiamin, titkárrá Lörinczy György, karmesterré Wagensommer János; bizottmányi tagokká: Terhes Pál, Kishonthy Gyula, dr. Szabó Samu, Molnár József, Huszth Lajos, Nagy Sándor, Dobák János, Törköly József, Percz Samu, Szabó József, Szlávy Frigyes és Balázs József. — Ugyane gyűlésen a dalárda 50 frttal a gömörmegyei magyar közművelődési egyesület alapító tagja lett.

Prímicia. Ritka szép ünnepnek volt színhelye Rimaszombati városa f. évi szeptember hó 26-án, Zachar János felszentelt áldozar tartotta első szent miséjét a helybeli róm. kath. templomban. — Délelőtt 9 órakor, midőn a harangok megkondultak, a nép csak úgy özönlött a templomba, olyan nagy közönséget régen láttunk benne. — A reudes heti processió után megkezdődött az ünnepély. — Mester István putnoki segédlelkész megható szavakkal esetelte az ünnepeltnek, hogy miként kelljen nagy feladatában eljárni, sőt első működésébe bevezette. Megható jelenetet szemléltünk, midőn az új lelkész társait megáldva összeszókolta, ezzel lépett be az egyház kebelébe, ezután pedig jelezvén, hogy ezental a világtól visszavonulva, Istennek szentelendő életét, rokonait szintén megáldva összeszókolozott, ismerősöit pedig egész 12 óráig tartott. — Ennek régeztével a meghívott rokonok és ismerősök az ünnepelt szüleinél gyülekeztek össze, hol fényes ebéd várta az ünnepélyen kiehazeteket. — Midőn a szöllőnedv a sziveket pezsgésbe hozta, megkezdődtek a szebbnél szebb felköszöntések. — Az új lelkész mondott először felköszöntőt a pápa ő szentségére, a felséges királyi családra, a főpapokra és az oktatójára Mester Istvánra, továbbá a nyoszolyó lányokra és az egybe gyűlt vendégekre. Az ebéd után ráhuzta a cigány a szép nótákat, a fiataliság tánczra perdült, mely egész reggeli 4 óráig tartott szünni nem akaró jó kedvel. — A vendégek jó kívánataihoz mi is ragaszkodva, szerencsét és áldást kívánunk az ünnepeltnek megkezdett új pályájához.

Köszönetnyilvánítás. Mindazon jó barátok, ismerősök és különösen a rimaszombati egyesült prot. főgymnasium tanári testülete és tanulói, kik felejtethetlen kedves fiam Arminnak folyó hó 24-én történt elhalálózása alkalmából részvétük által maró szívfaidalmamat enyhíteni szivesek voltak, fogadják hálás köszönetemet. — Rimaszombat, 1886. szeptember hó 28. Schweitzer D.

Öngyilkosság. Ináncsi Ebeczky László. Ináncsi Ebeczky Elek ajnaesköi földbírtokos fia mult hó 26-án délután egy revolverrel szíven lötte magát, s alig pár óra mulva rövid, de kínos szenvedés után meghalt. Tettenék oka — mint értesülünk — szerelmi csalódás. — A család az elhalálózásról következő gyászjelentést adott ki: Ináncsi Ebeczky

Elek s neje szül. Szent-Imrei Károlyi Antónia és gyermekeik, valamint Szent-Imrei Károlyi János, az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentik forrón szeretett fiuk, testvérük, illetve unokája Ináncsi Ebeczky László joghallgatónak, folyó 1886. évi szeptember hó 26-ik napján, élete 18-ik évében, hirtelen történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemeti folyó szeptember hó 28-án, délután 3 órakor, az ajnaesköi sírkertben fognak a reform. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra tétetni — A beke angyla lebegjen áldott porai felett!

Rózsavölgyi és társa, budapesti czégtől vették a következő zeneművet: „Jubileum esárdás,” zongorára szerző és mélt. Fái Fáy Gusztáv urnak, Gömör-Kishont t. e. megye főispánjának ajánlja: Dapsy Csesznok Vilma. Kedves köteletséget véltünk teljesíteni, a midőn a jelzett zeneműre felhívjuk t. olvasóink figyelmét. Örömmel üdvözöljük szerzőt e téren, annyival inkább, miután a most özönnel megjelenő zeneművek igen kis része olyan, a melyek megérdemlik azt a kis fáradságot amit betanulásuk igényel. Míg a nevezett zenemű — opus számot nem látván rajta, jogosan hisszük — szerzőnek első műve ugyan, de bármely neves szerzőnek becsületére válnék. Jellemzi a darabot a rendkívüli jó magyaros izlés. A legmelegebben ajánljuk a t. zenekedvelőknek.

Hogy dalárdánk a pécsi országos dalversenyen nem utolsó helyet foglalt el, hogy a rokonszenvet ott kis felbirta ebresztei maga iránt, mutatja az itt alább közölt, — a pécsi dalárdának a rimaszombati dalárdához, a zászló felkioszoruzása alkalmából intézett rokonszenves levele: „A Rimaszombati Dalárda Tekintetes Elnökségének! Rimaszombat. — Elhangzott a dal; elmúlt az ünnepélyesség zaja; s mi most nyugodtan gondolunk vissza azon kellemes napokra, midőn a Testvéregyletet városunk falai közt szerencsések voltunk üdvözölhetni. Egyesületünk nézve a lefolyt napok kettős jelentőséggel bírtak: egyrészt, mert meghívásunkra az orsz. dalünnep itt tartatott; másrészt pedig ugyanezen alkalommal ünnepelte egyletünk is 25 éves fennállását. — Az ünnepély alkalmával az igen tisztelt Testvéregylet részéről tapasztalt rokonszenv őszinte nyilvánulása a legszebb érzelmek, a hála érzetét hagyta maga után, melynek megörzését legzedvesebb köteletségünknek ismerjük. — Midőn az igen tisztelt Testvéregyletnek az ünnepélyünkön való szíves megjelenését őszintén megköszönjük, engedje meg, hogy azon kitüntető figyelemért, melyben egyletünk az által részesíté, hogy az ünnepély alkalmával zászlónkra becses emléket tett, hálás köszönetünket nyilvánítjuk, igérvén, hogy az igen tisztelt Testvéregylet jóindulatára magunkat érdemesíteni és így azt továbbra is megtartani és biztosítani, szent feladatul tűzzük ki. — Ezzel a szíves figyelmet újból megköszönve, maradtunk hazafiai üdvözet- és változatlan daltestvéri szeretettel Pécsert, 1886. szeptember hó 11-én. Aidinger János, elnök. Reberics Imre, titkár.”

Reunio. Illés Géza zenekara folyó hó 1-én este a Nikodém kávéházában reuniót rendezett. A hallgató közönséget meglepte a nagy készütség és a kitűnő játék, mely arra enged következtetni, hogy ha így halad, rövid idő mulva kitűnő zenekarral fogunk dicsekedhetni, — csak az a kár, hogy közönségünk nem szeret a jó zeneért lelkesülni, a mostani reunio is igen gyéren volt látogatva. — Ajánljuk a zene szerető közönség figyelmébe.

Magyar gazdák jégbiztosítási szövetkezete. Felkérteink az „első magyar általános biztosító társaság”, mint a jégbiztosítási szövetkezeti eszme kezdeményezője által, annak kijelentésére, hogy a hozzá intézett kérdések vilálgosításául és minden további félreértések kikerülése végett már intézkedett, miszerint a törzsbavallások következő három ponttal egészítsenek ki, ugyanis: 1. Azon gazdák részére, kik az 1887/98. évekre terjedő szövetkezeti időszakra belépnek, már az első évtől kezdve leszállítatik az említett társaságnál a folyó évben érvényben volt jégbiztosítási díjszabalya legalább is 20%-val. 2. Az ennek alapján meghatározott törzsdíj a 12 évi biztosítási időszak alatt nem fog felemelteni. 3. A szövetkezetbe belépő tagok a 12 évre terjedő biztosítási cyclus tartama alatt netán felmerülő veszteségek fedezetéül csakis egy évi díjösszeg erejéig vállalnak készfízető kezeséget és nagyobb kockázatukat őket bármily veszteség esetére sem terhel, mert az első magyar általános biztosító társaság fizetendi sajátjából mindazon veszteséget, mely a készfízető kezeség felül előfordulhat.

Hogy a közönség izlésének megfelelő szépirodalmi heti lap aránylag rövid idő alatt nálunk is közkeveltségnek s elterjedésnek örvendhet, azt legjobban bizonyítja a „Gondülő” szépirodalmi hetilap, mely két évi fennállása alatt oly díszes és nagyszámú olvasóközönséget hódított a maga részére, hogy már harmadik évfolyamában a kor szellemével lépést tartó tetemes és meglepő újításokkal lépett föl, úgy annyira, hogy nemesak a hazai, de a külföldi hasonirányu vállalatok közt is első helyet foglal el. Uj szellemének és irányának jobban megfelelőleg a lap III. évfolyamának első számával régi czimét megváltoztatva, ezental „Magyar Családi Lapok” ezimen fog megjelenni, mint a „Gondülő” III. évfolyama. Előttünk fekvő első számából kitéjük, hogy a szépirodalmi rész munkatársai, miként eddig, úgy ezental is hazánk s a külföld legkitűnőbb írói desznek, kikhez méltán sorakozik a legdíszesebb művész-koszoru, kiktől a legremekebb illusztrációkat közli. A „Magyar Családi Lapok” III. évfolyamának első száma a következő érdekes tartalommal jelent meg: Az elátkozott család; regény. írta T. Szatmáry Károly. — Magyar nő; költemény, Beveziky Gyulától. — Az utolsó álom; rajz, írta Sikor Margit. — A sziv vértanui regény (képekkel) írta, d' Ennery Adolf, francziából fordította, Mártonffy Frigyes. — Az első tiszteletdíj; rajz, írta Serédy Jenő. — Halalbüntetések a középkorban, mivelődestörténeti eszevégés Dr. R. R.-tól. — Tárca Madarassy Lászlótól — Mond, hogy szeresz! költemény (képekkel) Torkos Lászlótól — Képmagyarzatok. — A hétről. — Fővárosi hírek. — Hymen hírek. — Színház irodalom és művészet. — Vidéki hírek. — Külföld. — Illusztrációk: Két külön világ. A művész jutalma. Mond, hogy szeresz! — A borítékon pedig „Tarka világ” — „Vegyesek” — „Ház és tűzhely” — „Falányok” — stb. alatt a legkülönbözőbb, érdekesnél érdekesebb apróságokat találjuk. — A mivel magyar közönség lelkes pártfogásába ajánljuk e valóban kitűnő képes szépirodalmi hetilapot, mely ugy beltartalom, mint izléses kiállítás és olesőség tekintetében hazánkban egyedül áll. A „Magyar Családi Lapok” előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatvány számot a „Magyar Családi Lapok” kiadóhivatala (Budapest, dob-utca 14. szám) kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve küld.

Az „Ország-Világ” 39-ik (szept. 25-iki száma a következő tartalommal jelent meg: Jókai Mórtól „Két milliomos” (az „Eletemből”), Paul Bourget-től „Spleen” (Költemény) Reviczky Gyula fordításában, „Bazaroff”, Turgenyev regénye; Vértesi Arnoldtól „A második asszony” elbeszélés, Latkóczy Mihálytól „Apró versek”, Eckstein Ernőtől „Az éj Párisban”, Jókai Mórtól „Lidérczfények” (Prológ a pozsonyi színház megnyitására, Brody Sándortól a „Színész-vér” regény folytatása, Május-tól a hét története stb. A képek minőség- és mennyiségben méltók a gazdag és kitűnő tartalomhoz. Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., július—decemberre 5 frt. — Az „Egyetértés”-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti-utca 6. szám.

Vettük a „Képes Családi Lapok” 53-ik, valamint az október 1-én megnyíló IX. évfolyam 1-ső számát. A magyar szépirodalmi heti lapok között kétségkívül a „Képes Családi Lapok” áll első helyen, ugy érdekes s változatos tartalmánál, valamint szép képei és feltűnően szép kiállításánál fogva. Felhívjuk reá t. olvasóink figyelmét. Az előfizetési pénzek Méhner Vilmos könyvkiadóhivatalába (Budapest, IV. Papnövelde-utca 8.) intézendők. — Az 53. szám tartalma: Mézes hetek után. (Füredi történet, vége.) Paál Árpádtól. — Tizenöt forint kamatja. (Vig elbeszélés, vége.) Gaál Móztól. — Távolság. (Költemény.) Feleki Sándortól. — A nevelő ur. (Elbeszélés.) Szukáts Lajostól. — Önzetlen szerelem. (Rajz.) Gyöngyössi Lászlótól. — Tourista levél. II. (Tárcza.) Ocskói Ocskay Gusztávtól. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képeink: A révész leány. — Az oroszlan vendégsége. — Angol anya. — Melléklet: „Egy anyakönyv titkai.” (Társadalmi regény, Kászonyi Dánieltől.) 401—416 oldal. — Mai számunkhoz van mellékelve a „Növilág” szeptember havi száma. — A borítékon: Előfizetési felhívás. — Heti naptár. — Sakk-talány. — Szám-rejtvény. — Megfejtések. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hirdetések. — Az első szám tartalma: A kik a házukat megették. (Elbeszélés.) Tolnay Lajostól. — Költemény. Szabó Endrétől. — Az ifjúság forrásai. Dr. Cs.-től. — Arany Rakhel. (Elbeszélés.) Brankovics Györgytől. — A tudós papa. (Humoreszk.) Elemértől. — Tűz és fény. — A szobacziépus. (Elbeszélés.) Werth Linától. — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képeink: Stuart Mária halálos ítéletét hallgatja. — A felköszöntők. — Budapesti kozákok. — Melléklet: Harez a milliókért. (Regény.) Xavier de Montepin-től. 1—16 oldal. — Előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Hivatalos közlemények.

A miskolezi kereskedelmi- és iparkamarától.

Értesítés.

370. sz. — A nagyméltóságú földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur folyó évi szeptember hó 13-án 49018. sz. alatt kelt intézkedéssel értesít, miszerint a tengerire, borra és szeszre a szerbiából való kivitelnél eddig fennállott 50 para-nyi kiviteli vám, f. évi július hó 31-én kelt törvény által megszüntettetett.

Miről az érdekeltek körök értesítettek.

Miskolc, 1886. szeptember 28.

A kamara elnöksége:

Radvány István, elnök. Dr. Kovács Gyula, titkár.

Piaci árak: Rimaszombat, 1886. október 2-én tartott hetivásár alkalmával a gabonaneműek és kapásnövények következőleg jegyeztettek:

	mmásanként	hektoliterenként
Buza	7.80—8.00	6.00—6.25
Feles	5.30—5.60	4.20—4.30
Rozs	5.10—5.30	4.00—4.20
Árpa	5.20—5.40	3.52—3.30
Zab	5.00—5.20	2.00—2.05
Kukoreza	7.00—0.00	3.35—3.40
Krumpli		1.20—1.30

Felelős szerkesztő: RÁBELY MIKLÓS.

Magán-hirdetések.

Haszonbérlet.

A darnyai közbirtokosság tulajdonához tartozó

korcsma-regalé

az ahoz tartozó épülettel, s eddig a haszonbérlet által használt földdel együtt, az 1887. évi január 1-től kezdve három évre, a hely színén, Darnyán **folyó évi október hó 15-én délelőtt 10 órakor** megtartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe fog adni. — A bérleni kívánók egy negyed évi bért tartoznak biztosítékul letenni. — Az eddigi évi haszonbér volt 400 frt. 2—2

Haszonbérlet.

Az uraji korcsma-regalé folyó évi **október hó 10-én délután 3 órakor** árverés útján kiadatik. — A feltételek alólirotnál megtekinthetők.

Uraj, 1886. évi szeptember 20.

Csák Károly, közb. igazgató.

Árverési hirdetmény.

A Likér, Rimabrézó, Rimabánya és Rimócza községek határaiban fekvő s a rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvény-társaság tulajdonához tartozó mintegy 1750 kat. hold bükkös erdőterületen termett

b ü k k - m a k k

folyó évi **október hó 13-án délelőtt 10 órakor** Rimabrézón az erdőmesteri hivatal helyiségében tartandó nyilvános árverésen — a becsérték figyelembe vétele mellett — legtöbbet ígérés útján el fog adni. A venni szándékozók tisztelettel meghívottnak.

A vétel feltételei és a becslés adatai a rimabrézói erdőmesteri hivatalnál és alólirotnál addig is megtekinthetők. — Rimaszombat, 1886. szeptember 30.

MARTON JÁNOS,

a rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvénytársaság ügyésze.

Lakváltoztatás.

Tisztelettel hozom a nagyérdemű közönségnek tudomására, hogy

f é n y i r d à m

ezentul a **jánosi-utca 10-ik szám** aláti Rónay Gyula-féle házban van elhelyezve.

Rimaszombat, 1886. szeptember 20.

ANDRÁSY MÓR, fényképész.

Egy 2¹/₂ lóerejű gőzcséplő-készlet megvételre kerestetik; ugyszintén használt cséplőgépeket **ujakra becserél**

HERCZ ZSIGMOND

gazdasági gépgyára

CLAYTON & SCHUTTLEWORTH képviselősége

1—2 MISKOLCZON.

Húsmérési jog bérbeadás.

A rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvény-társaság salgó-tarjani gyár- és bányatelepein a húsmérési jog **1887. január 1-től egy folyó évre** kiadatik.

Ezen mézárszékek évi forgalma a 20,000 frtot meghaladja.

A vállalkozó által a gyári- és bányaszemélyzetnek, előirt hitelre kiszolgáltatott húсок értéke minden hó végével, a beadott számla alapján a gyári pénztárnál készpénzben kifizettetik.

Vállalkozótól bérösszeg fizetése nem követeltetik, azonban biztosíték gyanánt tartozik 1000 frtot, megfelelő értékben letenni.

Ajánlatok **folyó évi október hó 31-ig** alólirotnál igazgatóságához — hol minden egyéb az üzletre vonatkozó bővebb tájékozás nyerhető — intézendők.

A rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvénytársaság salgó-tarjani élelmezési üzletének igazgatósága.

1—3

Pályázat.

A **Kuhinka Istv. K. és fia** Uj-antálvölgyi üvegyár részvény-társaságnál a hovrilói **erdési állomás** ujonnan betöltendő. Ezen állomás javadalmi következők: 600 frt évi fizetés, 25 mm. széna, tűzifa, megfelelő lakás, kert, szántóföld, rét használata és három tehén legeltetése.

Pályázók sziveskedjenek tanulmányaik és eddigi működésük iránti bizonylatokkal felszerelt **folyamodvényaikat** mielőbb az **uj-antálvölgyi gyárvezetőséghez** utolsó posta **Kokova** — betérjeszteni. — A magyar és tót nyelv ismerete elkerülhetlenül, a német nyelvbeni jártasság kívánatos. 3—3

Pályázat.

A **Kuhinka István K. és fia** Uj-antálvölgyi üvegyár részv. társ. Uj-antálvölgyi **husvágási joggal** összekötött **korcsmaosi állás** ujonnan betöltendő, esetleg a korcsma és mézárszék bérbeadandó lévén, — pályázók sziveskedjenek kellően felszerelt ajánlataikat az Uj-antálvölgyi gyárvezetőséghez (u. p. Kokova) beküldeni.

A bérlő köteles lesz ugy a nőtlen gyári tiszték, mint a gyárnál megforduló vendégek illendő ellátásáról gondoskodni és évnegyedenkinti előleges bérfizetés mellett 500 frt óvatpénzt a társulat pénztáránál letéteményezni. 2—3

STEINFELD és FISCHER

uri ruha üzlete

MISKOLCZON.

1—2

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, miszerint a bel- és külföld legkitűnőbb gyáraiból eredő **tiszta gyapjukelmék** az őszi-téli évadra — nagy választékban — üzletünkbe megérkeztek.

Főtörekvésünk jövőre is a ruhák izlételjes elkészítésére és elegáns kiállítására a legnagyobb figyelmet és gondot fordítani.

Az árak lehető jutányosak. — A **rimaszombati és putnoki országos vásárok** alkalmával mértékszerinti rendeléseket elfogadunk. Kelme-mintákat bérmentve készsággel küldünk.

Kiváló tisztelettel

STEINFELD és FISCHER.